

Pernille Sams (KF):

Intentionerne i beslutningsforslaget er helt rigtige. Vi ønsker også at fremme den private opsparing. Det er nødvendigt med en begrænsning af forbruget på grund af underskudet på handelsbalancen og for at begrænse importen.

Men det er ikke kun et spørgsmål om opsparing. Det er også et spørgsmål om gældsætning. En mindre gældsætning og en forøget opsparing vil jo ikke alene gavne samfundet, men vil også give den enkelte borger en større økonomisk frihed.

Vi har allerede gennemført meget, der peger den rigtige vej, også sammen med Kristeligt Folkeparti. Jeg kan f.eks. nævne lempelsen af beskatningen af kapitalafkast, jeg kan nævne formueskattelettelsen, og jeg kan nævne kartoffelkurens renteaftgift. Men som økonomiministeren sagde, er der allerede nedsat et embedsmandsudvalg, som skal undersøge netop det, Kristeligt Folkeparti her efterlyser, og vi vil afvente, hvad det udvalg kommer frem til.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Så vidt jeg hørte fru Pernille Sams, mente hun, at der er et underskud på handelsbalancen. Det må være en fejl. Der er i øjeblikket overskud, heldigvis da, på handelsbalancen. Der er til gengæld desværre et stort underskud på betalingsbalancen, og det skyldes ikke et privat forbrug, men det skyldes, at vi har lånt så mange penge i udlandet.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Der er godt, hr. Behnke kan rette mine fortalelser.

Jes Lunde (SF):

Jeg synes, det er en noget trist og negativ stemning, der omgærdter dette forslag fra de partier, der har haft ordet indtil nu, så jeg vil da gerne lægge an til at vende stemningen. Jeg vil gerne give det en positiv modtagelse på SF's vegne. Vi kan støtte forslaget og dets intentioner.

Det er rigtigt, at vi har et problem med opsparingen i Danmark. Det er helt logisk, at når vi har et underskud på betalingsbalancen, er

det, fordi vi har en for lille opsparing. Vi har ikke den opsparing, der skal til for at finansiere vore investeringer. Det er et problem, vi må erkende politisk at vi har, og det problem kan man så principielt løse på to måder: Man kan gøre det ved, at den offentlige sektor eller staten laver en øget opsparing, og man kan gøre det ved, at de private gør det.

Det at skaffe en øget opsparing ad statslig vej betyder jo, at vi skal sætte skatteprocenterne i vejret, uden at folk for så vidt får noget for det, uden at vi dermed kan øge den offentlige service på nogen områder. Jeg tror, det er meget svært i øjeblikket at gennemføre det projekt, at vi skal til at have drønende overskud på statsfinansierne år for år ved at hæve trækprocenterne, så der er ikke rigtig nogen udsigt til, at det offentlige kan løse vores opsparingsproblem, og derfor må vi selvfølgelig have forøget den private opsparing.

Det kan man jo så gøre på mange forskellige måder, og jeg vil da godt i hvert fald fremhæve den del af den private opsparing, som bygger på, at man gennemfører økonomisk demokrati, opretter pensionsordninger osv. Det er for mig at se den mest effektive måde at øge den private opsparing på. Det vil virkelig få milliarderne til at rulle, og det er ikke småpenge, det drejer sig om, og nogle steder ville vi også kunne få en masse positive bieffekter af det, fordi vi kan få en øget lønmodtagerindflydelse på folks egne arbejdspladser i samme omgang. Det giver vi meget gerne vores store støtte til.

Vi er også enige med Kristeligt Folkeparti i at fremme den private opsparing ved at mindske fordelene ved gældsætning i kraft af rentefradragsretten, og jeg mener faktisk, det også er et eksempel på et område, som trænger til et yderligere udredningsarbejde.

De tidligere ordførere sagde, at alting var belyst, vi kunne bare gå i gang med at handle. Det synes jeg ikke det er. Der er jo sket meget dramatiske ting på dette område inden for de seneste par år. Der er sket en ændring af rentefradragets værdi fra 73 pct. til 30 pct. på forbrugslån og fra 73 pct. til omkring 50 pct. på realkreditlån. Det er ganske voldsomme omvæltninger for folk med hus og faste ydelser, og selv om vi i SF principielt klart siger, at det har været vores indstilling at aftrappe rentefradragsretten i alt fald for forbrugslånenes vedkommende, må vi nu sige, at der er behov for at belyse, hvilke